

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

22. května 2007*

Ve věci T-216/05,

Mebrom NV, se sídlem v Rieme-Ertvelde (Belgie), zastoupená C. Mereu
a K. Van Maldegem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené U. Wölkerem a X. Lewisem, jako
zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení údajného rozhodnutí obsaženého v dopise Komise ze dne 11. dubna 2005 adresovaném žalobkyni a týkajícím se přidělení kvót pro dovoz methylbromidu pro rok 2005,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. listopadu 2006,

vydává tento

Rozsudek

Právní a skutkový rámec

1. Vídeňská úmluva a Montrealský protokol

- ¹ Rozhodnutím Rady 88/540/EHS ze dne 14. října 1988 o uzavření Vídeňské úmluvy o ochraně ozonové vrstvy a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 297, s. 8; Zvl. vyd. 11/16, s. 206) se Evropské společenství stalo smluvní stranou Vídeňské úmluvy o ochraně ozonové vrstvy (dále jen „Vídeňská úmluva“) a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen „Montrealský protokol“).

- 2 Methylbromid spadá do působnosti Montrealského protokolu. Jde o pesticid, který se aplikuje fumigací a který je používán ve značné míře v zemědělství, neboť snadno prostupuje půdou a je účinný proti širokému spektru škůdců. Jeho rychlá degradace zabraňuje kontaminaci potravního řetězce a podzemních vod. Z těchto důvodů byl methylbromid jedním z pěti nejpoužívanějších pesticidů na světě. Jeho nevýhodou je však to, že poškozuje ozonovou vrstvu.

- 3 V roce 1997 se smluvní strany Montrealského protokolu dohodly na postupném snižování výroby a dovozu methylbromidu v rozvinutých zemích do 31. prosince 2004 a na zákazu výroby a dovozu methylbromidu v rozvinutých zemích od 1. ledna 2005, s výjimkou tzv. „kritických“ použití.

- 4 Podle rozhodnutí IX/6 smluvních stran Montrealského protokolu (dále jen „rozhodnutí IX/6“) lze použití methylbromidu považovat za „kritické“ pouze tehdy, pokud smluvní strana, která požádá o výjimku pro takové použití, stanoví jednak, že nedostupnost methylbromidu pro dané použití by měla za následek závažné narušení trhu, a jednak, že uživatel nemá k dispozici žádné technicky nebo ekonomicky proveditelné náhradní řešení nebo výrobek, které by byly přijatelné z hlediska životního prostředí a zdraví a vhodné pro dané plodiny a podmínky odůvodňující žádost.

- 5 Rozhodnutí IX/6 krom toho vyžaduje, aby výroba a spotřeba methylbromidu pro kritická použití byla povolena pouze tehdy, pokud:
 - byly podniknuty všechny technicky a ekonomicky dostupné kroky k minimalizaci kritického použití a jakýchkoliv souvisejících emisí methylbromidu;

- methylbromid není k dispozici v dostatečném množství a kvalitě ve stávajících zásobách nespolebitřebovaného nebo recyklovaného methylbromidu;

- je prokázáno, že je vyvíjeno odpovídající úsilí za účelem hodnocení náhradních řešení a výrobků, jejich uvedení na trh a získání jejich schválení ze strany příslušných vnitrostátních regulačních orgánů.

2. Nařízení (ES) č. 2037/2000

- 6 Povinnosti vyplývající z Vídeňské úmluvy a Montrealského protokolu jsou v současné době provedeny do právního řádu Společenství nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 244, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 190, dále jen „nařízení“). Tento předpis stanoví pravidla pro výrobu, dovoz, vývoz a použití některých látek, které poškozují ozonovou vrstvu, včetně methylbromidu.
- 7 Článek 2 nařízení definuje podnik ve smyslu nařízení jako „každ[ou] fyzick[ou] nebo právnick[ou] osob[u], která vyrábí, recykluje za účelem uvedení na trh nebo používá regulované látky pro průmyslové nebo obchodní účely ve Společenství nebo která propouští tyto dovážené látky do oběhu ve Společenství nebo která tyto látky vyváží ze Společenství pro průmyslové nebo obchodní účely“. Definuje rovněž „uvádění na trh“ jakožto „dodání či poskytnutí regulovaných látek nebo výrobků obsahujících regulované látky, na které se vztahuje toto nařízení, třetím osobám, za úplatu nebo bezplatně“.

8 Článek 3 odst. 2 bod i) písm. d) nařízení zakazuje výrobu methylbromidu po 31. prosinci 2004 s výjimkou výroby mimo jiné pro kritická použití v souladu s čl. 3 odst. 2 bodem ii) a podle kritérií stanovených v rozhodnutí IX/6.

9 Článek 3 odst. 2 bod ii) nařízení stanoví:

„S ohledem na návrhy členských států uplatňuje Komise [...] kritéria vymezená v rozhodnutí smluvních stran IX/6, jakož i relevantní kritéria vymezená společnou dohodou smluvních stran, aby každý rok určil[a] kritická použití, pro která může být ve Společenství povolena výroba, dovoz a použití methylbromidu po 31. prosinci 2004, jakož i množství a použití, která mají být povolena, a uživatele, kteří mohou využívat výjimky pro kritické použití. Výroba a dovoz jsou povoleny, pouze pokud nejsou u žádné smluvní strany k dispozici vhodné náhradní látky nebo recyklovaný nebo regenerovaný methylbromid [...]“

10 Článek 3 odst. 4 nařízení stanoví, že Komise udělí licence uživatelům určeným v souladu s čl. 3 odst. 1 druhým pododstavcem a s odst. 2 bodem ii) a oznámí jim použití, pro něž je jim uděleno povolení, a množství látek, které jsou oprávněni použít.

11 Krom toho čl. 4 odst. 2 bod i) písm. a) až c) nařízení stanoví, že každý výrobce a dovozce zajistí, aby v období od 1. ledna 1999 do 31. prosince 2004 neuváděl na trh nebo nepoužíval pro vlastní potřebu methylbromid v množství překračujícím určité procento množství methylbromidu, které uvedl na trh nebo použil pro vlastní potřebu v roce 1991.

- 12 Po 31. prosinci 2004 každý výrobce a dovozce zajistí, podle čl. 4 odst. 2 bodu i) písm. d) nařízení a s výhradou odstavců 4 a 5, aby neuváděl na trh ani nepoužíval pro vlastní potřebu žádný methylbromid.
- 13 Tento zákaz se na základě čl. 4 odst. 4 nařízení neuplatní mimo jiné na uvádění regulovaných látek na trh ani na jejich použití, pokud jsou používány, aby byly splněny žádosti o licenci pro kritické použití podané uživateli určenými v souladu s čl. 3 odst. 2 nařízení.
- 14 Článek 4 odst. 5 nařízení krom toho stanoví, že každý výrobce nebo dovozce, který je oprávněn uvádět regulované látky uvedené v tomto článku na trh nebo je používat pro vlastní potřebu, může toto právo stanovené v souladu se zmíněným článkem převést pro celé množství této skupiny látek nebo pro jeho část na jakéhokoli jiného výrobce nebo dovozce této skupiny látek ve Společenství.
- 15 Článek 6 odst. 1 nařízení stanoví:

„Propouštění regulovaných látek do oběhu ve Společenství nebo do aktivního zušlechťovacího styku podléhá předložení dovozní licence. Tyto licence uděluje Komise po ověření, že byly splněny články 6, 7, 8 a 13.“

- 16 Článek 6 odst. 3 a 4 nařízení vymezuje údaje, které musí obsahovat žádost o dovozní licenci, a stanoví, že Komise může požadovat osvědčení potvrzující povahu látky, která má být dovezena. Článek 8 nařízení zakazuje dovoz regulovaných látek ze

států, které nejsou smluvními stranami Montrealského protokolu. Článek 13 nařízení umožňuje za určitých podmínek výjimky mimo jiné ze zákazu podle článku 8 nařízení.

17 Článek 7 nařízení zní takto:

„Propuštění regulovaných látek dovezených ze třetích zemí do oběhu ve Společenství podléhá množstevním limitům. Tyto limity jsou stanoveny a odpovídající množství přiděleno podnikům na období od 1. ledna do 31. prosince 1999 a na každé následující období dvanácti měsíců postupem podle čl. 18 odst. 2. Tyto limity jsou přiděleny pouze pro:

- a) regulované látky skupin VI a VIII uvedené v příloze I;

- b) regulované látky používané pro uspokojení základního nebo kritického použití [nebo] pro karanténní a předzásilkové aplikace;

[...]“

18 Článek 17 nařízení se týká prevence úniků regulovaných látek a v odstavci 2 stanoví zejména, že členské státy vymezí minimální úroveň kvalifikace požadované pro personál zabývající se fumigací methylbromidem.

- 19 Podle článku 18 nařízení je Komisi nápomocen výbor, na který se vztahují články 4 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

3. Režim provádění článků 6 a 7 nařízení: změny, k nimž došlo po 1. lednu 2005

- 20 Následující informace, týkající se změn, ke kterým došlo po 1. lednu 2005 v provádění článků 3, 4, 6 a 7 nařízení, vyplývají ze spisů účastníků řízení, jakož i z jejich písemných odpovědí na otázky položené Soudem.
- 21 Do 31. prosince 2004 fungoval systém licencí a přidělovaných kvót podle článků 6 a 7 nařízení následovně: každý rok, obvykle v září, podali dovozci ke Komisi žádost o dovozní kvótu pro následující rok na standardním formuláři žádosti vyhotoveném pro tyto účely Komisí. Kvóty byly obvykle přidělovány v lednu nebo únoru následujícího roku rozhodnutím Komise, které obsahovalo jmenovitý a taxativní seznam dovozců, jejichž žádostem Komise vyhověla, s upřesněním jejich individuálních kvót. Pokud jde o methylbromid, objem individuálních kvót byl vypočítáván podle historického podílu osmi dovozců, kteří měli právo na dovozní kvóty pro regulované použití methylbromidu, na trhu v roce 1991.
- 22 Od 1. ledna 2005 musí být povolena množství a použití, jakož i podniky, které mohou využívat výjimek pro kritická použití methylbromidu, určovány každý rok Komisí v souladu s postupem stanoveným v čl. 18 odst. 2 nařízení, podle kritérií uvedených v rozhodnutí IX/6 a všech dalších kritérií dohodnutých smluvními stranami Montrealského protokolu.

- 23 V březnu předcházejícího roku Komise vyzve členské státy k tomu, aby do 30. června předložily své žádosti o kritické použití methylobromidu. Komise, obvykle ve spolupráci s externími odborníky, přezkoumá žádosti a stanoví množství povolená ke kritickému použití, a to podle plodin a členských států.
- 24 Komise poté zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení pro všechny aplikace poškozující ozonovou vrstvu sdělující, že bude stanovena kvóta omezující celkové množství methylobromidu, který může být uveden na trh pro účely kritického použití. Poté vyhotoví rozhodnutí určující množství methylobromidu povolená ke kritickému použití.
- 25 Členské státy předají Komisi údaje týkající se zásob methylobromidu, které jsou k dispozici pro účely kritického použití, a poskytnou jména a adresy každého fumigátora a fumigačního podniku vykonávajících činnost, kvótu na plodinu a fumigátora, plán popisující způsob, jakým bude methylobromid použit v souladu s nařízením, a zásoby na fumigační podnik a použití. Členskými státy přísluší rozdělit celkovou kvótu mezi fumigátory podle jejich vlastních kritérií.
- 26 Komise zavedla elektronický systém správy a přidělování kvót prostřednictvím internetových stránek věnovaných látkám, které poškozují ozonovou vrstvu (Ozone Depleting Substances, dále jen „stránky ODS“). Kvóty a zásoby každého fumigátora jsou zaznamenány na těchto stránkách. Každý fumigátor je povinen zaregistrovat se prostřednictvím svého členského státu a obdrží heslo, které mu umožní přístup na stránky ODS, kde může požádat o licenci k dovozu nebo k výrobě methylobromidu, jsou-li zásoby vyčerpány. Systém je nastaven tak, že zásoby jsou odečteny od výrobních nebo dovozních kvót. Fumigátor obdrží licenci opravňující jej k odběru určitého množství ze zásob prostřednictvím stránek ODS. Jakmile jsou zásoby vyčerpány, fumigátor může požádat o dovozní nebo výrobní licenci. Licence může získat pouze prostřednictvím stránek ODS.

- 27 Poté, co je mu přidělena kvóta, může si fumigátor vybrat dovozce zaregistrovaného na stránkách ODS a pověřit jej dovozem požadovaného množství methylbromidu. Žádost o množství v rámci přidělené kvóty musí označit dovozce. Komise sdělí fumigátorovi e-mailem, zda žádosti vyhoví, nebo zda ji odmítne. Je-li žádosti vyhověno, Komise žádost „uzavře“ a informuje dotyčný stát. Poté musí dovozce, aby mohl uskutečnit dovoz a aby byl výrobek proclen, jménem fumigátora požádat o vydání dovozní licence podepsané službami Komise a vztahující se konkrétně k žádosti fumigátora, pokud jde o množství, plodinu a členský stát. Dovozece může spojit několik žádostí o dovoz, aby získal dostatečné množství methylbromidu k uspokojení více žádostí prostřednictvím jedné dovozní licence. Je tedy věcí dovozce dodat fumigátorovi správné množství methylbromidu.
- 28 Od členských států je požadováno předložení výroční zprávy o kritickém použití methylbromidu, což umožňuje zpětnou kontrolu toho, že množství stanovené na kategorii použití nebylo překročeno.

4. *Oznámení dovozcům z roku 2004*

- 29 Dne 22. července 2004 Komise vydala oznámení týkající se nařízení a určené dovozcům regulovaných látek, které poškozují ozonovou vrstvu, do Evropské unie v roce 2005 (Úř. věst. C 187, s. 11, dále jen „oznámení z roku 2004“) (viz rovněž bod 24 výše).
- 30 Oznámení z roku 2004 je podle svého bodu I určeno podnikům, které hodlají v roce 2005 dovážet do Společenství látky, včetně methylbromidu, z třetích zemí.

31 V bodě II oznámení z roku 2004 Komise tyto podniky informuje o tom, že článek 7 nařízení upravuje stanovování množstevních omezení a přidělování kvót výrobcům a dovozcům, pokud jde mimo jiné o methylbromid. Krom toho uvádí:

„Kvóty se přidělí pro:

- a) methylbromid, pro použití v karanténě a před odesláním, jak bylo definováno smluvními stranami Montrealského protokolu; a pro kritická použití v souladu s rozhodnutími IX/6, ExI/3, ExI/4 a jakýmkoliv dalšími příslušnými kritérii, na kterých se smluvní strany Montrealského protokolu dohodly, a s čl. 3 odst. 2 bodem ii) uvedeného nařízení; pro použití v karanténě a před odesláním a pro kritická použití schválená Komisí podle článku 18 uvedeného nařízení;

[...]“

32 V bodě VII oznámení z roku 2004 Komise oznamuje podnikům, které nemají kvótu pro dovoz regulovaných látek na rok 2004 a chtějí podat žádost na rok 2005, aby tuto skutečnost sdělily jejím službám nejpozději do 3. září 2004.

33 V bodě VIII oznámení z roku 2004 Komise informuje podniky, kterým byla v roce 2004 přidělena kvóta pro dovoz regulovaných látek, že musí učinit prohlášení vyplněním a odesláním příslušných formulářů na stránkách ODS a že „se bude zabývat pouze žádostmi, které obdrží do 3. září 2004“.

- 34 V bodě IX oznámení z roku 2004 Komise uvádí, že žádosti posoudí a stanoví dovozní kvóty pro každého dovozce a výrobce. Přidělené kvóty budou uvedeny na stránkách ODS a všem žadatelům bude rozhodnutí doručeno poštou.

5. Žádost žalobkyně

- 35 Žalobkyně dováží od roku 1996 vlastním jménem a na základě převodu dovozních kvót na účet dvou dalších dovozců methylbromid do Evropské unie. V období mezi léty 1996 a 2004 jí byly přiděleny dovozní kvóty. V roce 2004 jí bylo přiděleno 37,46 % celkové kvóty Evropské unie.
- 36 V návaznosti na zveřejnění oznámení z roku 2004 žalobkyně podala dne 30. srpna 2004 ke Komisi prohlášení s cílem získat mimo jiné kvótu pro methylbromid pro kritické použití pro rok 2005. Žádala o přidělení kvóty 4 500 000 kg, což odpovídá 2 700 000 kg potenciálu poškozování ozonové vrstvy.
- 37 Dne 10. prosince 2004 žalobkyně obdržela e-mail zasláný Komisí všem uživatelům stránek ODS a informující ji o tom, že „[k]vóta pro rok 2005 bude zveřejněna na [jejích] internetových stránkách [...] dne 13. prosince 2004“. Bylo v něm uvedeno, že „rozhodnutí o dovozu“ je připravováno a bude oznámeno dovozcům, jakmile bude přijato. Komise dodala, že veškeré dovozy uskutečněné od 1. ledna 2005 budou započteny na kvóty na rok 2005.

- 38 Při neexistenci dalšího sdělení Komise ohledně dovozní kvóty na rok 2005 žalobkyně zaslala dne 1. března 2005 Komisi žádost, v níž ji vyzvala, aby jí oznámila, na základě článku 7 nařízení a oznámení z roku 2004, rozhodnutí, kterým jí přiděluje kvótu pro dovoz methylbromidu pro kritické použití v roce 2005 do Evropské unie. V této žádosti uvádí, že má na získání takové kvóty nárok, jelikož dne 30. srpna 2004 podala žádost požadovanou Komisí v oznámení z roku 2004. Žalobkyně zmiňuje e-mail Komise ze dne 10. prosince 2004 a připomíná, že od té doby neobdržela žádnou další informaci, že dovozní kvóta jí nebyla přidělena a že neobdržela žádnou odpověď na svou žádost z 30. srpna 2004.

6. *Napadený akt*

- 39 Komise odpověděla na tuto žádost dopisem ze dne 11. dubna 2005 (dále jen „napadený akt“), v němž žalobkyni sděluje, že na základě nařízení není přidělení dovozních kvót žalobkyni již možné. Připomíná v tomto ohledu, že objem methylbromidu povolený k jednotlivým kritickým použitím byl stanoven postupem stanoveným v čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení a v souladu s článkem 18 nařízení.
- 40 Komise v napadeném aktu uvádí, že použití čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení vyžaduje označení uživatelů a uvedení množství povolených ke kritickému použití. Za uživatele tak označila podniky, které provádějí fumigaci, neboť jednak čl. 17 odst. 2 nařízení ukládá členským státům, aby vymezily minimální úroveň kvalifikace požadované pro personál zabývající se používáním methylbromidu, a jednak fumigace je jediným možným použitím této látky. Komise uvádí, že nyní musí

žádat o povolení k výrobě nebo dovozu methylbromidu podniky provádějící fumigaci, pokud žádná ze smluvních stran Montrealského protokolu nedisponuje zásobami recyklovaného nebo regenerovaného methylbromidu.

- 41 Komise rovněž vysvětluje, že na základě čl. 4 odst. 2 bodu i) písm. d) nařízení osm dovozců, kteří měli právo na dovozní kvóty pro regulované použití methylbromidu, přičemž objem každé kvóty byl vypočítáván podle historického podílu na trhu v roce 1991, již nemůže od 1. ledna 2005 využívat kvót pro regulovaná použití methylbromidu.
- 42 Komise dále uvádí, že přechodné období podle čl. 4 odst. 2 bodu ii) nařízení se na základě odstavců 4 a 5 téhož článku v projednávaném případě neuplatní. Má totiž za to, že podle struktury článku 4 nařízení má jeho odst. 4 bod i) písm. b) přednost. Podle Komise toto posledně uvedené ustanovení stanoví, že uvádění na trh a používání methylbromidu jinými podniky než výrobci a dovozci bude po 31. prosinci 2004 povoleno, neboť žádosti, pro které byly uděleny licence pro kritické použití, budou působit od 1. ledna 2005. Z toho podle Komise vyplývá, že historické podíly dovozců na trhu již nepředstavují právní základ umožňující stanovit dovozy methylbromidu pro kritická použití.
- 43 Komise závěrem uvádí, že dovozní kvóty byly nahrazeny striktně regulovanými kvótami pro kritická použití, které budou přidělovány fumigačním podnikům, a že evropský trh je otevřen všem podnikům, které chtějí dovážet methylbromid, za podmínky, že jsou držiteli platné licence opravňující je k dovozu methylbromidu pro kritická použití.

7. Rozhodnutí 2005/625/ES

- 44 Rozhodnutím Komise 2005/625/ES ze dne 23. srpna 2005, kterým se stanoví množství methylbromidu, jejichž použití je povoleno pro účely kritických použití v Evropském společenství od 1. ledna do 31. prosince 2005 podle nařízení (Úř. věst. L 219, s. 47) (viz rovněž bod 24 výše), Komise na základě čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení a podle kritérií uvedených v rozhodnutí IX/6 určila množství methylbromidu povolená ke kritickému použití ve Společenství v období od 1. ledna do 31. prosince 2005.

Řízení

- 45 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 31. května 2005 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 46 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu dne 18. července 2005 vznesla Komise námitku nepřipustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu. Žalobkyně předložila vyjádření k této námitce nepřipustnosti dne 16. září 2005. Usnesením ze dne 15. května 2006 si Soud (druhý senát) vyhradil rozhodnout o námitce nepřipustnosti spolu s věcí samou a rozhodl, že o náhradě nákladů bude rozhodnuto později.
- 47 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu položil žalobkyni a Komisi písemně otázky. Účastníci řízení na ně ve stanovené lhůtě odpověděli.

- 48 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 26. června 2006 předložila Komise svou žalobní odpověď.
- 49 Na základě čl. 47 odst. 1 jednacího řádu Soud rozhodl, že druhá výměna spisů účastníků řízení není nezbytná. Písemná část řízení byla uzavřena dne 5. července 2006.
- 50 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud o zahájení ústní části řízení. Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 28. listopadu 2006.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 51 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- odmítl argumenty uplatňované v námitce nepřijatnosti;

- určil, že žaloba je přípustná a opodstatněná, nebo, podpůrně, spojil otázky týkající se přípustnosti s přezkumem věci samé, nebo, podpůrně, vyhradil si rozhodnutí o aktivní legitimaci žalobkyně do vydání rozsudku v hlavním řízení;

- zrušil napadený akt;

- uložil Komisi přidělit jí kvótu na období dvanácti měsíců na základě článku 7 nařízení;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

52 Komise navrhuje, aby Soud:

- žalobu zamítl;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K přípustnosti

53 Komise vznesla námitku nepřipustnosti, kterou uplatňuje, že návrh na vydání soudního příkazu ohledně přidělení dovozní kvóty žalobkyni a žaloba na neplatnost jsou nepřipustné.

K návrhu na vydání soudního příkazu Komisi přidělit žalobkyni dovozní kvótu

Argumenty účastníků řízení

- 54 Komise se domnívá, že podle judikatury není Soud oprávněn ukládat Komisi příkazy, pokud rozhoduje na základě článku 230 ES, a že návrh na vydání příkazu je tedy nepřipustný.
- 55 Žalobkyně se odvolává na článek 233 ES a uvádí, že v případě zrušení napadeného aktu by Komise měla jedinou možnost splnit povinnosti vyplývající z rozsudku, a to přidělit jí kvótu na dvanáct měsíců. Žalobkyně tvrdí, že její návrh je třeba chápat v tomto kontextu.

Závěry Soudu

- 56 Je namístě připomenout, že v rámci žaloby na neplatnost podle článku 230 ES je pravomoc soudu Společenství omezena na přezkum legality napadeného aktu a že podle ustálené judikatury Soud při výkonu své pravomoci nemůže ukládat příkazy orgánům Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. července 1999, DSM v. Komise, C-5/93 P, Recueil, s. I-4695, bod 36, a rozsudek Soudu ze dne 24. února 2000, ADT Projekt v. Komise, T-145/98, Recueil, s. II-387, bod 83). V případě zrušení napadeného aktu přísluší dotčenému orgánu, aby na základě článku 233 ES přijal opatření vyplývající z rozsudku o zrušení (rozsudky Soudu ze dne 27. ledna 1998, Ladbroke Racing v. Komise, T-67/94, Recueil, s. II-1, bod 200, a ADT Projekt v. Komise, uvedený výše, bod 84).

- 57 Z toho vyplývá, že návrhové žádání směřující k tomu, aby Soud vydal příkaz ukládající Komisi přidělit žalobkyni dovozní kvótu, musí být odmítnuto jako nepřijatelné.

K žalobě na neplatnost

Argumenty účastníků řízení

- 58 Komise uplatňuje, že napadený akt není aktem V s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobkyně, proti němuž je možná žaloba na neplatnost, a taková žaloba je tudíž nepřijatelná.
- 59 Žalobkyně má za to, že žaloba je přípustná, ale žádá Soud, aby přezkoumal základ věci, než rozhodne o přípustnosti žaloby. Domnívá se, že přípustnost projednávané věci nelze plně posoudit bez předchozího přezkumu základu věci.

Závěry Soudu

- 60 Ve snaze o řádný výkon spravedlnosti Soud za okolností projednávaného případu považuje za vhodné rozhodnout nejprve o věci samé před přezkoumáním otázek přípustnosti (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 1984, Tradax v. Komise, 64/82, Recueil, s. 1359, bod 12, a rozsudek Soudu ze dne 1. prosince 1999, Boehringer v. Rada a Komise, T-125/96 a T-152/96, Recueil, s. II-3427, bod 58, potvrzený v řízení o opravném prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, s. I-1873, bod 52).

2. *K věci samé*

- 61 Na podporu své žaloby na neplatnost žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody. Svým prvním žalobním důvodem tvrdí, že Komise uplatnila nesprávně právní rámec stanovený nařízením, a svým druhým důvodem, že Komise porušila článek 7 nařízení. Tyto dva žalobní důvody je třeba přezkoumat společně. Žalobkyně dále svým třetím žalobním důvodem tvrdí, že Komise jednala mimo právní rámec vymezený v článku 7 nařízení a překročila pověření, které jí Parlament a Rada nařízením přiznaly. Konečně svým čtvrtým žalobním důvodem uplatňuje, že Komise porušila zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.

K prvnímu a druhému žalobnímu důvodu, vycházejícím z nesprávného uplatnění použitelného právního rámce a z porušení článku 7 nařízení

Argumenty účastníků řízení

- 62 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje, že Komise tím, že dovozcům nepřiznala kvóty, uplatnila nesprávně právní rámec stanovený nařízením. Tvrzením, že od 1. ledna 2005 mohou požadovat povolení k dovozu methylbromidu pouze fumigátoři a že dovozci již nemohou kvót využívat, směšuje Komise ustanovení nařízení týkající se schválených kvót a postupu výpočtu jejich objemu s ustanoveními a postupy týkajícími se totožnosti podniků, které jsou oprávněny k dovozu takto stanovených množství.

- 63 Žalobkyně se konkrétněji domnívá, že podle čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení musí být objem kvóty určen Komisí na základě postupu stanoveného v čl. 18 odst. 2 nařízení a kritérií uvedených v rozhodnutí IX/6. Žalobkyně tak nepochybně, že objem kvót povolených od 1. ledna 2005 již není vypočítáván na základě historických výrobních objemů osmi dovozců.
- 64 To však podle ní neznamená, že by mělo být dovozcům, kteří měli před 1. lednem 2005 právo na dovozní kvóty pro regulované použití methylbromidu, bráněno v pokračování jejich činnosti. Takový výklad je neslučitelný s články 6 a 7 nařízení, které přiznávají dovozcům, nikoli uživatelům, právo na získání dovozní licence a kvóty na dobu dvanácti měsíců. Krom toho dovozci jsou na základě čl. 4 odst. 5 nařízení rovněž oprávněni k převodu svého práva na jiného dovozce.
- 65 Nadto výklad Komise by znamenal, že stávající dovozci musí ukončit svou činnost, neboť jsou vyloučeni z nového systému dovozu naplánovaného Komisí. To znamená zásah do zásady svobodného výkonu podnikatelské činnosti, která podle žalobkyně náleží k právnímu dědictví společnému soudnictví všech členských států a je součástí obecných zásad práva Společenství.
- 66 Konečně, výklad Komise by vedl k narušení hospodářské soutěže, a nikoliv k jejímu otevření, jelikož brání dovozcům zapojit se do hospodářské soutěže s uživateli na trhu dovozu a prodeje methylbromidu.

- 67 V rámci svého druhého žalobního důvodu má žalobkyně za to, že článek 7 nařízení výslovně ukládá Komisi, aby na propuštění regulovaných látek, včetně methylbromidu, do oběhu ve Společenství uplatnila kvóty přidělované přímo dovozcům na každé období dvanácti měsíců počínaje 31. prosincem 1999.
- 68 V bodě IX oznámení z roku 2004 Komise podle žalobkyně připustila, že je povinna kvóty dovozcům přidělit. Krom toho následná výměna korespondence potvrzuje, že Komise věděla a připustila, že žalobkyně má individuální nárok na získání osobní kvóty na dvanáct měsíců pro rok 2005. Žalobkyně má za to, že je tedy zcela nepochybné, že Komise měla povinnost přidělit jí kvótu na základě sekundárního práva. V souladu s oznámením z roku 2004 žalobkyně dne 30. srpna 2004 předala Komisi své prohlášení, aby mohla dovážet methylbromid v roce 2005.
- 69 Žalobkyně poukazuje na to, že Komise nezmínila v napadeném aktu článek 7 nařízení, ačkoliv žalobkyně svou žádost založila ve svém dopise ze dne 1. března 2005 výslovně na tomto ustanovení. Komise pouze uvedla, že fumigátoři mají možnost získat dovozní kvóty, což žalobkyně nepopírá. Žalobkyně však nesouhlasí se závěrem podle něž jednak dovozci, kteří měli dříve právo na dovozní kvóty, od 1. ledna 2005 již nemohou těchto kvót využívat, a jednak kvóty dovozců byly nahrazeny kvótami přidělovanými fumigačním podnikům. Domnívá se, že takové tvrzení je v rozporu s článkem 7 nařízení a porušuje práva žalobkyně na dovozní kvóty přiznaná tímto ustanovením.
- 70 Pokud jde o první žalobní důvod, Komise tvrdí, že právní režim vztahující se na dovoz methylbromidu se na základě čl. 4 odst. 2 bodu ii) nařízení od 1. ledna 2005 změnil. Komise uvádí, že Společenství bylo povinno zakázat k tomuto datu používání methylbromidu, s výjimkou mimo jiné případů kritického použití. V souladu s rozhodnutím IX/6 a čl. 3 odst. 2 bodem ii) nařízení režim zavedený na základě čl. 4 odst. 2 bodu i) nařízení již nemůže sloužit jako základ pro

přidělování dovozních licencí po 31. prosinci 2004. Od 1. ledna 2005 přísluší fumigátorům, aby o takovou licenci požádali předtím, než požádají dovozce, jako je žalobkyně, o dovoz množství methylbromidu, pro které byla licence udělena. Komise se domnívá, že změna postavení žalobkyně vyplývá přímo z čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení, kterým bylo ukončeno přidělování kvót vypočtených na základě historických množství. Nicméně tato změna podle Komise nijak neznamená, že takové společnosti, jako je žalobkyně, musejí ukončit svou činnost.

71 Pokud jde o druhý žalobní důvod, Komise připomíná, že článek 7 nařízení stanoví, že kvóty mají být přiděleny podnikům. Vzhledem k tomu, že čl. 7 písm. b) nařízení odkazuje na kritické použití, Komise se domnívá, že k určení toho, kterým podnikům přesně mají být přidělovány kvóty pro kritické použití methylbromidu od 1. ledna 2005, musí být toto ustanovení vykládáno a chápáno ve světle čl. 3 odst. 2 nařízení. Podniky, jimž mají být kvóty přiděleny, jsou tak fumigátoři, a nikoli dovozci. Komise se domnívá, že článek 7 nařízení vyplývá logicky z článku 6, který definuje zásadu, že dovoz methylbromidu není volný, ale podléhá získání a předložení platné dovozní licence. Tyto dva články se vzájemně doplňují.

72 Komise konečně uplatňuje, že oznámení z roku 2004 a její e-mail z 10. prosince 2004 mají obecný charakter, týkají se všech látek poškozujících ozonovou vrstvu a neuvádějí výslovně, že dovozcům budou přiděleny kvóty pro kritické použití methylbromidu v roce 2005. Naopak, Komise zdůrazňuje, že bod II písm. a) oznámení z roku 2004 odkazuje na čl. 3 odst. 2 bod ii) nařízení, a ukazuje tedy, že kvóty jsou přidělovány podle tohoto ustanovení. Komise kromě toho uvedla na jednání, že oznámení z roku 2004 se tímto odkazem liší od oznámení z roku 2003.

Závěry Soudu

- 73 Nejprve je třeba uvést, že systém zavedený Komisí dne 1. ledna 2005 se vyznačuje tím, že definoval, že uživatelé ve smyslu čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení, kteří mohou využít výjimky pro kritické použití, jsou fumigátoři. Komise také rozhodla, na základě článku 7 nařízení, že dovozní kvóty již nebudou přidělovány dovozcům, ale že v roce 2005 se kvóty přidělí fumigátorům jakožto uživatelům. Systém rovněž stanoví, že k dovozu je nezbytné udělení licence fumigátorovi a nadto licence dovozci. Konečně, Komise se v rámci nového systému rozhodla omezovat dovoz methylbromidu dovozci případ od případu a licence jsou udělovány pouze tehdy, pokud jsou splněny podmínky uvedení na trh stanovené v čl. 4 odst. 4 bodu i) písm. b) druhé odrážce nařízení. Dovožci si tak již nemohou vytvořit zásoby methylbromidu určeného k prodeji uživatelům.
- 74 Pokud jde, o údajné porušení článku 7 nařízení a tvrzení žalobkyně, že systém zavedený Komisí s účinností od 1. ledna 2005 nepředstavuje správné uplatnění příslušných ustanovení nařízení, je třeba zaprvé připomenout, že znění článku 7 nařízení, který upravuje nejen dovoz methylbromidu, ale rovněž dovoz všech regulovaných látek ze třetích zemí, neupřesňuje, že dovozní kvóty mají být přiděleny dovozcům, ale stanoví, že mají být přiděleny podnikům, přičemž tento výraz zahrnuje podle definice v článku 2 nařízení osoby, které vyrábějí, recyklují, používají, dovážejí a vyvážejí regulované látky. Znění článku 7 tedy ponechává Komisi volbu, pokud jde o to, které z kategorií podniků zmíněných v článku 2 nařízení, včetně fumigátorů jakožto uživatelů, obdrží kvóty na základě tohoto ustanovení. Z toho vyplývá, že článek 7 nezavazuje Komisi k tomu, aby přidělila dovozní kvóty dovozcům.

- 75 Zadruhé je namístě uvést, že článek 3 nařízení zakazuje podle svého odst. 2 bodu i) písm. d) výrobu methylbromidu po 31. prosinci 2004. Krom toho v odst. 2 bodě ii) stanoví, že Komise uplatňuje kritéria vymezená v rozhodnutí IX/6, aby každý rok určila kritická použití, pro která může být ve Společenství povolena výroba, dovoz a použití methylbromidu po 31. prosinci 2004, jakož i množství a použití, která mají být povolena, a uživatele, kteří mohou využívat výjimky pro kritické použití. Článek 3 odst. 2 bod ii) nařízení stanoví rovněž, že výroba a dovoz jsou povoleny, pouze pokud nejsou u žádné smluvní strany Montrealského protokolu k dispozici vhodné náhradní látky nebo recyklovaný nebo regenerovaný methylbromid.
- 76 Je třeba rovněž připomenout, že článek 4 nařízení zakazuje v odst. 2 bodě i) písm. d) uvádění regulovaných látek na trh po 31. prosinci 2004, s výhradou odstavců 4 a 5. Odstavec 4 bod i) písm. b) druhá odrážka stanoví, že zákaz podle odst. 2 bodu i) písm. d) se neuplatní na uvádění methylbromidu na trh ani na jeho použití, pokud je používán, aby byly splněny žádosti o licenci pro kritické použití podané uživateli určenými v souladu s čl. 3 odst. 2 nařízení.
- 77 Z toho vyplývá, že podle těchto dvou článků nařízení je použití a uvádění methylbromidu na trh v roce 2005 striktně omezeno na kritická použití. Z těchto ustanovení vyplývá, že methylbromid smí být dostupný ve Společenství pouze v případě potřeby konkrétního kritického použití.
- 78 Zatřetí je namístě připomenout, že čl. 6 odst. 1 nařízení stanoví, že dovoz methylbromidu do Společenství podléhá získání dovozní licence, ale že nespecifikuje její adresáty ani počet licencí, které mají být uděleny na dovozní transakci. Udělování dvou licencí pro každý dovoz, nejprve uživateli a poté dovozci, předpokládané

systémem zavedeným Komisí od 1. ledna 2005, je tedy v souladu s tímto ustanovením. Krom toho články 6 a 7 nařízení jsou doplňující se ustanovení v tom smyslu, že oba články společně směřují ke kontrole a omezení množství regulovaných látek dovážených do Společenství.

79 V důsledku toho, s ohledem na omezení výroby, používání a uvádění na trh methylbromidu stanovená články 3 a 4 nařízení, ze struktury nařízení vyplývá, že cílem jeho článků 6 a 7 je zajistit, aby dovoz methylbromidu nepřekračoval striktní potřeby konkrétně určených kritických použití.

80 Výklad článků 3, 4, 6 a 7 nařízení, který uplatnila Komise a na základě něž již nepřiděluje kvóty dovozcům a omezuje dovoz methylbromidu případ od případu, čímž brání dovozcům ve vytváření zásob, tedy dává těmto ustanovením užitečný účinek a zajišťuje jejich uplatňování, které je soudržné a odpovídá struktuře a cílům nařízení, které směřuje k omezení, mimo jiné, výroby a používání methylbromidu za účelem ochrany ozonové vrstvy.

81 Tuto analýzu nezpochybňuje skutečnost, že článek 7 nařízení nestanoví výslovně, že s účinností od 1. ledna 2005 dochází ke změně režimu jeho uplatňování, pokud jde o methylbromid. Z toho, co bylo uvedeno v bodech 74 až 80 výše, vyplývá, že Komise nesměšovala, jak to tvrdí žalobkyně, dva odlišné režimy, tedy jednak režim podle článků 3 a 4 nařízení, a jednak režim podle článků 6 a 7 nařízení, ale že správně vyložila tato ustanovení jako celek, přičemž její výklad odpovídá struktuře nařízení.

82 Stejně tak, pokud jde o argument vycházející z porušení čl. 4 odst. 5 nařízení, jež umožňuje každému dovozci, který je oprávněn uvádět regulované látky na trh, převést toto právo na jiné takto oprávněné dovozce ve Společenství, je namístě připomenout, že v souladu s čl. 4 odst. 2 bodem i) písm. d) nařízení nejsou výrobci a dovozci po 31. prosinci 2004 již oprávněni uvádět methylobromid na trh, s výjimkou množství povolovaných případ od případu na základě čl. 4 odst. 4 bodu i) písm. d) druhé odrážky a čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení. Z toho vyplývá jednak to, že právo na převod, které dovozcům v roce 2005 vzniká na základě z čl. 4 odst. 5 nařízení, je omezeno pouze na množství povolovaná případ od případu, a jednak to, že dovozci mohou uplatnit toto omezené právo na převod, aniž by disponovali dovozní kvótou, jak uznala žalobkyně na jednání. Článek 4 odst. 5 nařízení tedy nezavazuje Komisi k tomu, aby dovozcům přidělila dovozní kvóty.

83 S ohledem na výše uvedené je nutné konstatovat, že Komise nebyla povinna na základě nařízení přidělit v roce 2005 žalobkyni jakožto dovozci dovozní kvótu a že nový systém zavedený Komisí od 1. ledna 2005 představuje přípustné uplatnění článků 3, 4, 6 a 7 nařízení, které je slučitelné s těmito ustanoveními. Za těchto podmínek není nezbytné přezkoumávat otázku, zda Komise mohla postupovat jinak a pokračovat po 31. prosinci 2004 v přidělování dovozních kvót dovozcům.

84 Pokud jde o odkaz žalobkyně na oznámení z roku 2004, je třeba připomenout, že Komise v bodě II tohoto oznámení upřesnila, že dovozní kvóty podle článku 7 nařízení budou v roce 2005 přiděleny, pokud jde o methylobromid pro kritická použití, v souladu s rozhodnutím IX/6 a s čl. 3 odst. 2 bodem ii) nařízení, který stanoví, že výroba a dovoz jsou povoleny, pouze pokud nejsou u žádné smluvní strany k dispozici vhodné náhradní látky nebo recyklovaný nebo regenerovaný methylobromid. Komise kromě toho na jednání uvedla, že oznámení z roku 2004 se tímto odkazem na rozhodnutí IX/6 a na čl. 3 odst. 2 bod ii) nařízení liší od znění odpovídajícího oznámení z roku 2003, které takový odkaz neobsahovalo. Z toho vyplývá, že informovaný čtenář, jako je žalobkyně, mohl z oznámení z roku 2004

vyvodit, že Komise má v úmyslu článek 7 nařízení v roce 2005 již neuplatňovat stejným způsobem jako v roce 2004, ale že přidělování dovozních kvót bude v roce 2005 probíhat podle rozhodnutí IX/6 a čl. 3 odst. 2 bodu ii) nařízení. Konečně znění bodů II a IX oznámení z roku 2004 v rozsahu, v němž odkazují na výrobce a dovozce, a nikoliv na fumigátory, lze vysvětlit tím, že oznámení z roku 2004 se týká všech látek poškozujících ozonovou vrstvu, jak uplatňuje Komise, a že konkrétní případ methylbromidu není předmětem zvláštního zacházení. Soud má tedy za to, že oznámení z roku 2004 nezpochybňuje rozhodnutí Komise nepřidělit žalobkyni v roce 2005 dovozní kvótu.

85 Dále je namístě konstatovat, že argumentaci žalobkyně vycházející z e-mailu z 10. prosince 2004 nelze přijmout. Je třeba připomenout, že se nejedná o osobní e-mail, zaslaný žalobkyni za tím účelem, aby byla ujistěna o přidělení individuální kvóty na methylbromid pro kritické použití, nýbrž o e-mail zaslaný všem uživatelům stránek ODS, který oznamuje zveřejnění všech kvót, pro všechny regulované látky a pro všechna jejich použití. Z toho vyplývá, že tento e-mail nezpochybňuje výklad nařízení přijatý Komisí.

86 Podle názoru Soudu rovněž nelze mít za to, že výklad nařízení uplatňovaný Komisí vede k narušení stavu hospodářské soutěže na trhu. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, totiž dovozcům není bráněno v zapojení se do hospodářské soutěže s fumigátory na trhu dovozu a prodeje methylbromidu. Jak uplatňuje Komise, změna, k níž došlo 1. ledna 2005, tak rozhodně neznamená, že takové společnosti, jako je žalobkyně, musí ukončit svou činnost. Znamená pouze to, že tyto hospodářské subjekty již nemohou žádat o dovozní licence za účelem vytvoření zásob tohoto výrobku, který budou následně prodávat skutečným uživatelům.

- 87 Konečně je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury právo na svobodný výkon podnikatelské činnosti a jiné výdělečné činnosti není absolutní výsadou, ale musí k němu být přihlédnuto ve vztahu k jeho funkci ve společnosti. V důsledku toho může být omezeno za podmínky, že tato omezení odpovídají cílům obecného zájmu sledovaným Společenstvím a nepředstavují, vzhledem ke sledovanému cíli, nepřiměřený a neúnosný zásah, jímž by byla dotčena samotná podstata takto zaručených práv (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. července 1989, Wachauf, 5/88, Recueil, s. 2609, body 17 a 18, a ze dne 30. června 2005, Alessandrini a další v. Komise, C-295/03 P, Sb. rozh., s. I-5673, bod 86).
- 88 V projednávaném případě nový systém zavedený Komisí 1. ledna 2005 pouze změnil okolnosti výkonu činností spojených s dovozem methylbromidu a neznamená, že žalobkyně musí ukončit svou činnost. I za předpokladu, že by tento systém mohl být považován za omezení, Soud poukazuje na to, že obecným cílem sledovaným Společenstvím je v tomto případě ochrana ozonové vrstvy, a domnívá se, že případné omezení je v každém případě odůvodněno tím, že se jedná o uplatňování nařízení, které je s ním v souladu (body 74 až 83 výše), přičemž toto omezení nelze považovat za nepřiměřené nebo neúnosné ani za zásah do samotné podstaty tohoto práva, jelikož žalobkyně může pokračovat ve výkonu své předchozí hospodářské činnosti.
- 89 S ohledem na výše uvedené musí být první a druhý žalobní důvod zamítnuty.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatku pravomoci (akt ultra vires)

Argumenty účastníků řízení

- 90 Žalobkyně se domnívá, že Komise tím, že jí nepřidělila kvótu pro dovoz methylbromidu do Evropské unie, jednala mimo právní rámec vymezený

v článku 7 nařízení, a překročila tím pověření, které jí Parlament a Rada nařízením přiznaly.

- 91 Podle žalobkyně z ustálené judikatury vyplývá, že prováděcí opatření, které bylo přijato na základě ustanovení základního nařízení, musí být zrušeno, pokud změnilo rozsah ukládaných povinností bez použití legislativního postupu vyžadovaného Smlouvou. Pokud se prováděcí opatření odchyluje v tom, že stanoví kritéria odlišná od kritérií, jež vyžaduje základní opatření, nemůže být přijato bez předběžné konzultace s Parlamentem.
- 92 Rovněž v projednávaném případě článek 7 nařízení ukládá Komisi povinnost přidělovat dovozní kvóty pro propuštění methylobromidu do oběhu ve Společenství. Pouze zákonodárce Společenství je oprávněn rozhodnout, že dovozní kvóty nemají být po 31. prosinci 2004 nadále přidělovány dovozcům. Dokud takové rozhodnutí nebude přijato, Komise je povinna pokračovat v přidělování dovozních kvót a jakékoliv odmítnutí z její strany je protiprávní.
- 93 Komise se domnívá, že třetí žalobní důvod opakuje druhý žalobní důvod a odkazuje na svá vyjádření v tomto ohledu. Zdůrazňuje však, že rozhodnutím 2005/625 skutečně stanovila kvóty pro methylobromid pro kritické použití, a poukazuje na to, že žalobkyně obdržela dovozní licence a mohla vykonávat svou činnost.

Závěry Soudu

- 94 Je namístě připomenout, že Soud dospěl v rámci přezkumu prvního a druhého žalobního důvodu k závěru, že článek 7 nařízení neukládá Komisi povinnost přidělit

žalobkyni dovozní kvótu pro rok 2005 a že uplatňování nařízení ze strany Komise v rámci nového systému zavedeného 1. ledna 2005 je slučitelné s ustanoveními nařízení. V rozsahu, v němž napadený akt sděluje žalobkyni, že podle nového systému již nemůže obdržet dovozní kvótu, představuje opatření přijaté Komisí, které je platně založeno na nařízení a nepředstavuje akt *ultra vires*. Komise tedy napadeným aktem nezasáhla ani do pravomocí Rady, ani do pravomocí Parlamentu.

95 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty

Argumenty účastníků řízení

— Argumenty žalobkyně

96 Žalobkyně uplatňuje, že Komise tím, že neuznala její právo obdržet dovozní kvótu na základě článku 7 nařízení, oznámení z roku 2004 a následné výměny e-mailů, zmařila legitimní očekávání žadatelky, že obdrží dovozní kvótu, a porušila zásadu právní jistoty.

- 97 Zásada právní jistoty podle žalobkyně vyžaduje, aby osoby podléhající zákonu nebyly v nejistotě, pokud jde o jejich práva a povinnosti, aby pravidla Společenství vymezovala s určitostí a bez jakékoliv nejednoznačnosti práva osob, kterých se dotýkají, a aby byla přijata opatření k zajištění toho, že situace a právní vztahy, které uvedená pravidla upravují, zůstanou předvídatelné. V projednávané věci vede odmítnutí Komise přidělit žalobkyni dovozní kvótu a její rozhodnutí nahradit kvóty dovozců kvótami přidělovanými uživatelům k tomu, že celý systém dovozu methylobromidu do Evropské unie je nepředvídatelný a odporuje nařízení.
- 98 Pojem legitimního očekávání je podle žalobkyně logickým následkem zásady právní jistoty a vyžaduje, aby očekávání těch, kteří jednají v dobré víře na základě zákona, jaký je nebo jaký se zdá být, nebylo zmařeno. Judikatura Soudního dvora potvrzuje, že pouhá administrativní praxe nebo strpění nějakého postupu, pokud neodporuje platné právní úpravě a neobnáší výkon posuzovací pravomoci, může u dotčených osob vyvolávat legitimní očekávání, aniž by toto očekávání muselo být nutně založeno na sdělení obecné povahy (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. října 1987, Spojené království v. Komise, C-84/85, Recueil, s. 3765; usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. června 1988, Sofrimport v. Komise, C-152/88 R, Recueil, s. 2931; rozsudek Soudu ze dne 28. září 2004, MCI v. Komise, T-310/00, Sb. rozh. s. II-3253, bod 112).
- 99 Legitimní očekávání žalobkyně, že obdrží kvótu pro dovoz methylobromidu v průběhu roku 2005, vyplývá z jasného znění článku 7 nařízení a z písemných prohlášení Komise, včetně oznámení z roku 2004 a různých e-mailů zaslaných žalobkyni. Žalobkyně uvádí, že na základě tohoto očekávání předložila v roce 2004 prohlášení a oprávněně očekávala přidělení dovozní kvóty pro rok 2005. Tím, že Komise žalobkyni odmítla přidělit kvótu pro dovoz methylobromidu v průběhu roku 2005, zmařila její legitimní očekávání.

— Argumenty žalované

100 Komise se domnívá, že žalobkyni se nedostalo konkrétního ujištění o tom, že jí bude přidělena kvóta pro účely propuštění methylbromidu do oběhu v roce 2005. Má rovněž za to, že takový obezřetný a informovaný hospodářský subjekt, jako je žalobkyně, věděl nebo měl vědět, že od 1. ledna 2005 je zakázáno používat methylbromid pro vlastní potřebu nebo jej uvádět na trh, neboť tento zákaz je stanoven v čl. 4 odst. 2 bodě i) písm. d) nařízení. Komise se domnívá, že žalobkyně rovněž věděla, že v souladu s čl. 4 odst. 2 bodem i) písm. b) nařízení budou po tomto datu povolena pouze kritická použití methylbromidu. Z toho podle Komise vyplývá, že žalobkyně věděla, že systém zavedený na základě čl. 4 odst. 2 bodu i) písm. a) až c) nařízení, podle nějž byly kvóty přidělovány registrovaným dovozcům na základě referenčních množství z roku 1991, již nelze od 1. ledna 2005 používat. Komise má za to, že žalobkyně počítala s tím, že se systém kvót a způsob jejich přidělování pro kritická použití methylbromidu od tohoto data změní.

Závěry Soudu

101 Pokud jde, zaprvé, o údajné porušení zásady ochrany legitimního očekávání, je třeba nejprve připomenout, že článek 7 nařízení, který zmiňuje pouze podniky, a nikoli dovozce, posledně uvedeným nezajišťuje přidělení kvót a že takové legitimní očekávání, kterého se dovolává žalobkyně, nevyplývá ani z článků 3, 4 a 6 nařízení.

102 Dále, v bodě 84 výše bylo uvedeno, že odkaz na rozhodnutí IX/6 a na čl. 3 odst. 2 bod ii) nařízení v bodě II oznámení z roku 2004 ukazuje, že od 1. ledna 2005 bude přidělování kvót probíhat podle těchto ustanovení. Nadto v bodě 84 výše bylo

stanoveno, že oznámení z roku 2004 se tímto odkazem liší od textu odpovídajícího oznámení z roku 2003 a že z toho vyplývá, že informovaný čtenář, jako je žalobkyně, mohl z oznámení z roku 2004 vyvodit, že Komise má v úmyslu změnit v roce 2005 svou dřívější praxi. Je tedy namístě učinit závěr, že oznámení z roku 2004 nezajišťuje dovozcům přidělení dovozních kvót.

103 Je třeba uvést, že, jak uplatňuje Komise, z judikatury vyplývá, že obezřetný a informovaný hospodářský subjekt, který je s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, se nemůže dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, pokud je toto opatření přijato (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006, *Belgie a Forum 187 v. Komise*, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 147, a rozsudek Soudu ze dne 16. října 1996, *Efisol v. Komise*, T-336/94, Recueil, s. II-1343, bod 31). V tomto ohledu je namístě připomenout, že žalobkyně je jedním z osmi dovozců, kteří byli až do roku 2004 jako jediní oprávněni dovážet methylobromid do Společenství, a že jakákoliv změna v režimu vztahujícím se na methylobromid má velký hospodářský význam pro její dovozní činnost. Za těchto okolností má Soud za to, že s řádnou péčí postupující podnik v jejím postavení měl požádat o přesné informace ohledně změn v budoucnu. V tomto ohledu je namístě připomenout, že žalobkyně uznala, že na základě článků 3 a 4 očekávala změny režimu vztahujícího se na methylobromid od 1. ledna 2005.

104 Žalobkyně tedy měla za okolností projednávaného případu takovou povinnost postupovat s řádnou péčí.

105 Je třeba rovněž připomenout, že podle judikatury se nikdo nemůže dovolávat porušení zásady ochrany legitimního očekávání, pokud neexistují konkrétní záruky, které mu byly poskytnuty správou (výše uvedené rozsudky *Belgie a Forum 187 v. Komise*, bod 147, a *Efisol v. Komise*, bod 31). V projednávaném případě Komise správně uplatňuje, že žalobkyni žádné konkrétní záruky neposkytla.

- 106 Z judikatury rovněž vyplývá, že dřívější veřejně známá administrativní praxe Komise může, při neexistenci jakýchkoliv známek o opaku, vzbudit legitimní očekávání uplatňování stejných pravidel, zejména pokud se sdělení dotyčného orgánu Společenství neliší od předchozích sdělení (výše uvedený rozsudek MCI v. Komise, bod 112; viz rovněž v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Spojené království v. Komise, body 9 až 27; výše uvedené usnesení Sofrimport v. Komise, body 17 až 23). Tyto zásady však nelze v projednávaném případě použít. V projednávané věci se totiž bod II oznámení z roku 2004 liší odkazem na rozhodnutí IX/6 a na čl. 3 odst. 2 bod ii) nařízení, z něž vyplývá, že v roce 2005 již dovozní kvóty nebudou přidělovány podle dřívější praxe Komise, ale podle tohoto ustanovení.
- 107 Konečně je třeba připomenout, že e-mail Komise ze dne 10. prosince 2004 byl zaslán všem uživatelům stránek ODS a že oznamoval zveřejnění všech kvót pro všechny regulované látky a pro všechna jejich použití. Z toho vyplývá, že nijak neujišťoval žalobkyni o přidělení individuální kvóty pro methylbromid pro kritické použití. V rozsahu, v němž se žalobkyně odvolává rovněž na další e-maily Komise, je namísto uvést, že v tomto ohledu nepředložila v rámci projednávané věci žádný důkaz, a dokonce ani nespécifikovala e-maily, na které se odvolává.
- 108 Pokud jde, zadruhé, o údajné porušení zásady právní jistoty, je třeba poukázat na to, že z judikatury vyplývá, že tato zásada představuje základní zásadu práva Společenství, která vyžaduje zejména, aby právní úprava byla jasná a přesná, tak aby procesní subjekty mohly jednoznačně rozpoznat svá práva a povinnosti a postupovat podle toho. Jelikož však každé právní normě je vlastní určitý stupeň nejistoty, pokud jde o její smysl a působnost, je třeba přezkoumat, zda je dotčená právní norma stížena takovou nejasností, že procesní subjekty nemohou s dostatečnou jistotou odstranit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu této normy (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 14. dubna 2005, Belgie v. Komise, C-110/03, Sb. rozh. s. I-2801, body 30 a 31).

- 109 V projednávaném případě je namístě konstatovat, že vzhledem zejména k ustanovením nařízení (viz body 74 až 83 výše), ale rovněž ke znění oznámení z roku 2004 (viz body 84 a 102 výše) nebylo pro dovozce v postavení žalobkyně nepředvídatelné ani odmítnutí přidělení dovozní kvóty, které se žalobkyně domáhá, ani nahrazení dovozních kvót přidělovaných dovozcům kvótami přidělovanými uživatelům. Z toho vyplývá, že ani nařízení, ani oznámení z roku 2004 nebránily tomu, aby procesní subjekty mohly s dostatečnou jistotou odstranit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu článku 7 nařízení.
- 110 S ohledem na výše uvedené musí být čtvrtý žalobní důvod zamítnut.
- 111 Vzhledem k tomu, že všechny čtyři žalobní důvody, kterých se žalobkyně dovolávala na podporu svého návrhu na zrušení napadeného aktu, byly zamítnuty, je třeba tento návrh prohlásit za neopodstatněný, aniž by bylo nezbytné rozhodnout o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí.
- 112 Za těchto podmínek musí být žaloba zamítnuta v celém rozsahu.

K nákladům řízení

- 113 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyně ponese vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. května 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung